

**ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОН ЗА БЪЛГАРИТЕ, ЖИВЕЕЩИ ИЗВЪН РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

§ 1. В чл.2 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя по следния начин:

„1. има поне един близък роднина от български произход”

2. Създава се нова т.4 със следното съдържание:

„4. владее говоримо български език или диалектните му форми.“

§ 2. Член 3 се изменя по следния начин:

„Чл.3(1) Български произход се доказва с документ/и, издаден/и от:

1. български или чужд държавен орган;

2. организация на българи, живеещи извън Република България, призната от компетентния български държавен орган за поддържане на връзки с тях;

3. Българската православна църква.

(2) Освен с документите по ал.1, български произход може да се доказва и с писмена декларация по смисъла на чл.39, ал.1 във връзка с чл.43 от Административнопроцесуалния кодекс със заверени дата и подпис.

(3) Български произход може да се доказва и по общия исков ред.“

§ 3. Създава се раздел „Допълнителни разпоредби“ със следното съдържание:

„Допълнителни разпоредби

§1. „Близък роднина” по смисъла на този закон може да бъде възходящ, низходящ или роднина по сребрена линия до шеста степен включително.

§2. „Документ, издаден от български държавен орган” е официален документ, издаден от компетентен орган на Република България, удостоверяващ родство; българско гражданство; български произход и др.п, включително и български документ за самоличност.

§3. „Документ, издаден от чужд държавен орган“ е официален документ, издаден от компетентен орган на чужда държава, съдържащ данни за именната система или мястото на раждане на лицата и техните близки роднини, доказващи принадлежността им към българската народност.“

§ 4. Параграфи 1, 2, 3 и 4 от Преходните и заключителни разпоредби стават съответно параграфи 4, 5, 6 и 7 от същите.

§ 5. Законът влиза в сила в деня на обнародването му в Държавен вестник.

Законът е приет от XLIII Народно събрание на ..... 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

МОТИВИ

към проекта на ЗИД на Закона за българите, живеещи извън Република България

Настоящият законопроект е отговор на назряла обществена необходимост, както за създаване на гъвкава и ефективна система за защита правата и интересите на българите, живеещи извън пределите на Република България, но така също и за синхронизиране на родното ни законодателство в тази област със законодателствата на останалите държави-членки на ЕС, каквито са например: Полша, Унгария, Румъния и др.

След встъпването в членство в НАТО и ЕС, Република България практически навлезе в световната общност, в която действат принципите, както на свободното движение на хора, но и на зачитане на изконните човешки права и свободи, каквото е например правото на национално самоопределяне. Движението (миграцията) не е едностранен процес, напротив той се състои както в имиграция, така и от емиграция. Ако за заминаващите извън България българи движението е с цел емиграция, то също такава цел вероятно имат и имигрантите, пристигащи отвън в България. И ако двигателят на емиграцията са икономическите и/или политически фактори, то последиците са чисто демографски, социални и морални.

Преди 4 години ООН публикува Таблица на двадесетте страни в света с най-голямо предвидено намаление на населението им до 2050 год. Там Република България е на първо място, ние сме своеобразен шампион!

Според изследването, страната ни ще загуби 2 153 000 души (28.5% от населението си). И от 7 545 000 души през 2009 год. тя през 2050 год. ще има население само от 5 392 000 души.

Цифрите са катастрофални, но е вероятно те да са даже занижени, тоест да са още по-трагични, тъй като една важна тенденция в демографското уравнение – емиграцията – може би не е реално застъпена.

Предвид това, считаме, че не следва да се подминава никоя възможност за увеличаване на нацията ни, при наличие на изявен интерес за принадлежност към нея от лица с български произход или българско самосъзнание.

Предвид, че в държави, които до неотдавна също са принадлежали към социалистическия лагер, а понастоящем са също членове на ЕС, има установена държавна политика за облекчаване на режима за признаване на народност по произход, то считаме, че България не следва да прави изключение от тази практика и следва да се поучи от опита.

ВНОСИТЕЛИ:

София, ... 2015 г.